

Mysle pozytywne

Temat

Jak sobie powiecie,
tak się zrozumiecie – jak mówić
i jak słuchać.

Grupa docelowa

szkoła
ponadpodstawowa
i ponadgimnazjalna

Czas zajęć

45 min.

Wykorzystywane metody

głuchy telefon, pogadanka,
mapa mentalna, barometr
nastroju

Formy pracy

indywidualna
i grupowa

Cele spotkania

doskonalenie umiejętności
komunikowania się i
rozumienia innych
–
przybliżenie różnorodnych
form komunikacji
–
doskonalenie umiejętności
efektywnego słuchania
–
doskonalenie umiejętności
przekazywania informacji
innym osobom

Podstawa programowa

z przedmiotu podstawy
przedsiębiorczości
IV etap edukacyjny
pkt. 1.8

Pomoce dydaktyczne

arkusze papieru
format A3
–
flamastry
–
pudełko lub koszyczek
–
kartki papieru
format A4
–
karty pracy

Opis przebiegu zajęć

1. Część wprowadzająca

Podczas zajęć proponujemy wyjść z systemu klasowego i stworzyć swobodne warunki rozmowy – układ zajęć w kręgu. Jeśli trener jest osoba obcą, on i cała grupa przypinają karteczki z imionami uczestników. Prowadzący przedstawia cel zajęć językiem ucznia i upewnia się, że wszystkie elementy zostały dobrze zrozumiane.

Porozumiewanie się polega na słownym (werbalnym) lub bezsłownym (niewerbalnym) przekazywaniu informacji. Kształtuje relacje międzyludzkie i wpływa na poczucie własnej wartości. Otwarta komunikacja wzmacnia więzi międzyludzkie i pomaga w lepszym zrozumieniu otaczającego nas świata. Brak umiejętności dobrego komunikowania się może pociągać za sobą negatywne skutki: samotność, poczucie bezsilności, niezadowolenia w pracy i wielu rozczarowań w życiu osobistym.

2. Część właściwa zajęć

A / Głuchy telefon. Prowadzący dzieli grupę na zespoły 3-4 osobowe (w zależności od liczebności grupy) i rozdaje kartę pracy (załącznik nr 1) – przygotowany tekst. Każdy zespół otrzymuje tą samą wersję karty pracy. Uczniowie siadają w kręgu – każdy zespół w jednym kręgu. Prowadzący proponuje zabawę w głuchy telefon. Następnie ostanie osoby z każdego zespołu, które brały udział w ćwiczeniu siadają w kręgu i przekazują swoją wersję tekstu. Każda wypowiedź porównywana jest z pierwotnym. Prowadzący omawia z uczniami ich refleksje i spostrzeżenia zwracając szczególną uwagę na to, co zniekształca przekaz a jakie czynniki usprawniają komunikację.

B / Mapa mentalna. Prowadzący dzieli grupę na cztery zespoły i rozdaje kartę pracy (załącznik nr 2). Zadaniem każdego zespołu jest zdiagnozowanie problemu i stworzenie wspólnie listę pożądanych i niepożądanych zachowań podczas słuchania.

Podczas prezentacji każdego zespołu prowadzący wraz z uczniami tworzy jedną, wspólną **mapę mentalną**, w której ujęte zostaną wszystkie spostrzeżenia uczniów. Prowadzący omawia z uczniami ich spostrzeżenia.

C / Ćwiczenie „zgadywanka”. Uczniowie siadają w kręgu, w środku którego prowadzący umieszcza pudełko z przygotowanymi hasłami (miłość, rower, słońce, książka, bałwan itp.). Ilość hasel powinna być uzależniona od liczby uczestników zajęć. Zadaniem każdego ucznia jest wyjaśnienie hasła w sposób niewerbalny. Celem ćwiczenia jest **przybliżenie niewerbalnych form komunikowania się** (mimika twarzy, gestykulacja, ruchy ciała).

D / Ćwiczenie: „komunikacja – co jej sprzyja, co przeszkadza?” Prowadzący dzieli grupę uczniów na zespoły 3 osobowe. Dwie osoby prowadzą rozmowę natomiast trzecia jest obserwatorem. Rozmowa może dotyczyć bieżących spraw klasowych. Rolą obserwatora jest zanotowanie i omówienie w zespole, co sprzyja, a co przeszkadza komunikacji. Po wykonaniu ćwiczenia prowadzący wspólnie z uczniami omawia ich spostrzeżenia.

3. Podsumowanie

Prowadzący w kilku zdaniach podsumowuje zajęcia. W widocznym miejscu umieszcza plakat z piktogramami (załącznik nr 3). Uczniowie zaznaczają kropką swój nastrój i samopoczucie po przeprowadzonych zajęciach. Prowadzący inicjuje dyskusję podsumowującą, kierując się zaobserwowanymi ikonami. Dziękujemy za zajęcia, jeśli jest czas, to prowadzący dziękuje imiennie każdemu ściskając mu dłoń.

**Przykładowa
historyjka**

Aleksandra z Nowego Sącza wyjechała na wakacje z koleżanką Anetą do Nowego Yorku. Wspólnie wynajęły pokój na Orchard Street. Zmęczone, ale podekscytowane wakacjami planowały, co będą robiły w kolejne dni. Rozpakowały swoje bagaże. Zgłodniały więc Olka wyszła do sklepu kupić wodę i kanapki. W tym czasie Aneta słyszy pukanie do drzwi. Otwiera, a tu obcy mężczyzna, który stwierdził, że się pomylił i myślał, że to jego pokój. Zaniepokojona dziewczyna poszła zgłosić sprawę do recepcji. Okazało się, że rysopis mężczyzny odpowiadał temu, który poszukiwany jest przez policję za kradzież w hotelach. Aneta była dumna ze swojej postawy.

Zespół nr 1.

*Skąd wiemy, że
ktoś nas słucha?*

Zespół nr 2.

*Jakie zachowania
charakteryzują
dobrego słuchacza?*

Zespół nr 3.

*Kiedy jest nam
trudno kogoś
słuchać?*

Zespół nr 4.

*Kiedy jest nam
trudno do kogoś
mówić?*

